

جان برجر

ترجمه‌ی
فیروزه مهاجر

درباره‌ی مگریستن

فهرست

۹	درباره‌ی نویسنده
	چرا به حیوانات نگاه کنیم؟
۱۳	چرا به حیوانات نگاه کنیم؟
-	
	کاربردهای عکس
۴۱	کت و شلوار عکس
۵۱	عکس‌های عذاب
۵۷	پل استراند
۶۵	کاربردهای عکس
-	
	لحظه‌های زیسته
۸۳	بدوی و حرفة‌ای
۸۹	میله و روتایی
۹۹	شکراحمد و جنگل
۱۰۹	لوری و شمال صنعتی
۱۱۹	رالف فازانلا و شهر
۱۲۷	لاتور و اومانیسم (انسان‌مداری)
۱۳۵	فرانسیس بیکن و والت‌دیسنی
۱۴۳	رکن ایمان
۱۵۱	بین دو کلمار
۱۵۹	کوربه و ژورا
۱۶۹	ترنر و دکان سلمانی
۱۷۷	روئو و خومه‌های پاریس
۱۸۳	مگریت و ناممکن
۱۹۱	هالس و ورشکستگی
۲۰۱	چکومتی
۲۰۷	رومی لورکه
۲۱۵	مزرعه

چرا به حیوانات نگاه کنیم؟

برای جیل آیلو^۱

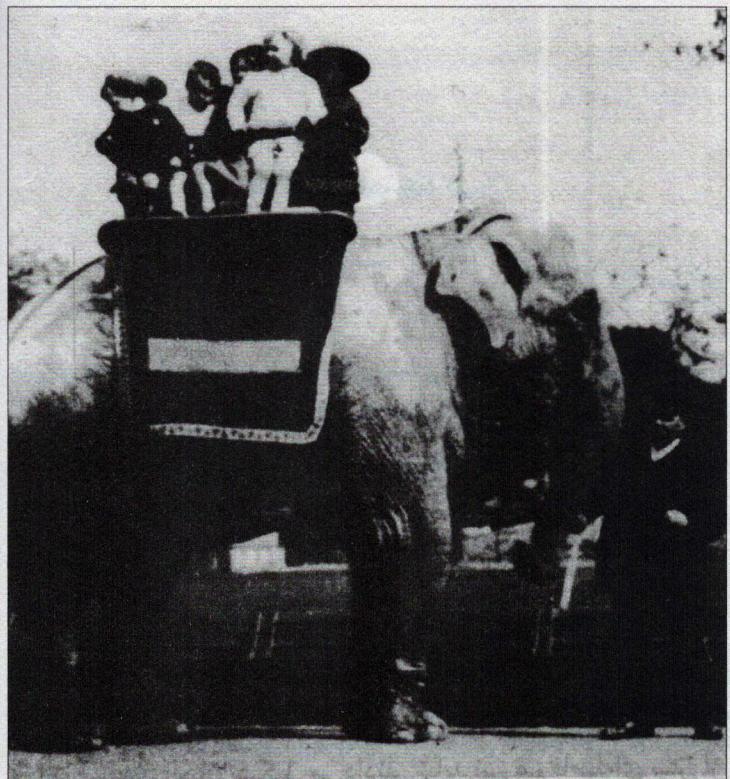
قرن نوزدهم، در اروپای غربی و امریکای شمالی شاهد آغاز روندی بود که امروزه با سرمایه‌داری شرکتی^۲ قرن بیستمی در حال تکمیل است. همان روندی که باعث شکسته شدن تمامی سنت‌های در گذشته مشترک میان انسان و طبیعت بوده است. حیوانات قبل از این گستاخی نخستین حلقه را در پیرامون انسان

1. Gilles Aillaud

ـ، Corporate capitalism، یا سرمایه‌داری مبتنی بر شرکت‌های سهامی. «منظور مرحله‌ای از سرمایه‌داری است که در آن فروش سهام و سیله‌ای برای متشکل ساختن سرمایه‌ها و اعمال کنترل وسیع‌تر بر سرمایه توسط مدیران شرکت سهامی می‌شود...» (ای. ک. هانت، تکامل نمادها و ایدئولوژی‌های اقتصادی، ترجمه‌ی سهراب بهداد، شرکت سهامی کتاب‌های جیبی، تهران، ۱۳۵۸، پانویس ص ۶۵) ـ.

تشکیل می‌دادند. شاید این هم فاصله‌ای بیش از حد را به ذهن آورد. حیوانات در کنار انسان و در مرکز جهان او قرار داشتند. البته، این «هم‌مرکزی» اقتصادی و سازنده بود. انسان، به رغم هر تغییری در ابزار تولید و سازمان اجتماعی، برای خوراک، کار، حمل و نقل و پوشان به حیوانات متکی بود.

با این همه، این فرض که حیوانات در ابتدا به هیئت گوشت یا چرم یا شاخ وارد تخلیل انسان شدند، یعنی نسبت دادن نگرشی قرن نوزدهمی به گذشته‌های دور و هزاران هزار سال پیش. حیوانات ابتدا در قالب قاصدان و مowaid وارد تخلیل انسان شدند. محض نمونه، اهلی کردن چهارپایان به صورت چشم‌داشت ساده برای تهیه‌ی شیر و گوشت شروع نشد. چهارپایان نقش جادوی داشتند، گاه به صورت سروش غیب و گاه به صورت قربانی. و انتخاب نوعی معین در نقش حیوان جادوی، رام‌شدنی و منبع تغذیه در اصل بر پایه‌ی عادت‌ها، مجاورت و «جادبه‌ی» حیوان مورد نظر بود.

گاو سفید مادر من است
و ما بستگان خواهرم،
مردم نیاریاوبول^۱ ...
دوست، گاو بزرگ با شاخ‌های کشیده
که همیشه وسط گله نعره می‌کشد
گاو پیر بول مالوا^۲

(نوئر. توصیفی از شیوه‌های معیشت و نهادهای سیاسی قومی ساکن حاشیه‌ی رود نیل، نوشته‌ی اوانس پرچارد)^۳

حیوانات زاده می‌شوند، ادرار دارند و فانی‌اند. در این چیزها به انسان شبیه‌اند. اعله در کالبدشناسی سطحی – کمتر از کالبدشناسی عمقی – در عادت‌های انسان و زمان‌های تووانایی‌های جسمانی انسان با انسان متفاوت‌اند. بدین‌شکل این دو هم به یکدیگر شباهت دارند و هم متفاوت‌اند.

ما می‌دانیم که حیوانات چه می‌کنند و سگ آبی و خرس و ماهی آزاد و سایر موجودات به چه نیاز دارند، چون روزگاری مردهای ما با آن‌ها همسر بودند و این دانش را از زنان حیوان خود به دست آوردند. (نقل قول لوی اشتراوس از بومیان هاوایی در اندیشه‌ی وحشی^۴).

چشمان حیوان، هنگام نگاه کردن به انسان، بسیار دقیق و محظوظ است. همین حیوان ممکن است به سایر موجودات نیز به همین طریق نگاه کند. او نگاهی خاص انسان ندارد. اما هیچ نوع دیگری غیر از انسان، نگاه حیوان را چیزی آشنا تلقی نخواهد کرد. دیگر حیوانات با چنین نگاهی بازداشت‌های می‌شوند. انسان با پاسخ دادن به نگاه از خویشتن آگاه می‌شود.

1. Nyariau Bul

2. Bul Maloa

3. The Nuer: A description of the modes of livelihood and political institutions of a Nilotic people, by Evans-Pritchard.

4. Claude Lévi-Strauss, *The Savage Mind*